

tilstrækkelige, og vi er efter mangfoldige Overvejelser havnet i, at man kunde nok gaa ned til 3, naar der valgtes en Suppleant, saaledes at denne Suppleant altid kunde tiltræde, naar et Bestyrelsesmedlem var forhindret. Derved mener man at kunne modvirke, at en enkelt Mand skulde kunne øve en aldeles dominerende Indflydelse paa Banken, idet den ene f. Eks. kan være Formand og derfor have Overvægt over et almindeligt Medlem, eller dette andet Medlem kan staa i et saadant Afhængighedsforhold til ham, at han kan raade alene over det hele. Dette maa afværges, og derfor har vi ikke villet gaa ned til 3 Medlemmer, uden at der er en Suppleant, som kan træde til i hvert Tilfælde, hvor et Bestyrelsesmedlem har Forfald. Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 giver Regler for Repræsentanternes Ansvar for Regnskabet. Der har været krævet, at dette Ansvar skulde angives paa selve Regnskabet. Vi har ment, at det vilde være tilstrækkeligt, at der staaer en Bestemmelse herom i Vedtægterne, hvis Repræsentanterne ikke underskriver Aarsregnskabet; men hvis Repræsentanterne underskriver et Aarsregnskab, skal der ifølge Ændringsforslag Nr. 11 ved en Paa-tegning paa dette fremgaa, i hvilket Omfang Repræsentanterne har prøvet Regnskabets Rigtighed. Forholdet er jo mange Gange det, at Repræsentantskabet i en Bank ikke har synderlig Indsigt i eller Indseende med Bankens Virksomhed, men kun er til Reklame for Banken eller ogsaa, naar de virkelig betyder noget for Banken, er til Støtte for den derved, at de arbejder for Banken i deres Omegn. Men naar det er Forholdet, bør Repræsentanterne ikke underskrive Regnskabet. Vil de underskrive Regnskabet og derved indtage i hvert Fald tilsyneladende en mere indflydelsesrig Stilling i Bankerne, skal det ogsaa fremgaa af selve Regnskabet, i hvilket Omfang de har prøvet det, idet der ikke bør staa andre Navne under et Regnskab end saadanne, der er ansvarlige for Regnskabet. Ændringsforslag Nr. 12 giver ikke Anledning til nogen Bemærkning. Ændringsforslag Nr. 13 til § 9 gaar ud paa at stryge et Par Ord i Paragraffens første Linie, hvor der staaer: „Det paahviler Bestyrelse og Direktion med ganske særlig Omhu at overvaage Forsvarligheden af og Sikkerheden for de Engagementer, som Banken indgaar med Bestyrelsens eller Repræsentantskabets enkelte Medlemmer eller Selskaber, for hvilke disse er Direktører eller Bestyrelsesmedlemmer“. Vi foreslaar, at Ordene „med ganske særlig Omhu“ skal udgaa, idet vi vil hævde,

at alle Beslutninger, der tages i en Bank, skal Bestyrelsen og Direktionen overvaage „med ganske særlig Omhu“, det vil sige med en Omhu, som overhovedet ikke kan fori højes i noget Tilfælde. Derfor mener vi ikke, at der paa dette Sted og et Sted til i Banklovforslaget kan fremhæves enkelte Tilfælde, som skal tages med større Omhu end andre. Ændringsforslag Nr. 14, som er stillet til § 9, 5te Stykke, lyder saaledes:

„Dog kan Direktører i Banker med en Aktiekapital af 500 000 Kr. og derunder og Filialbestyrere i Filialer med en Balance under 5 Mill. Kr., naar samtlige Bankens Bestyrelsesmedlemmer af Hensyn til Bankens Tarv samtykker deri, saavel selv drive som deltage i anden Erhvervsvirksomhed end Banken, ligesom Direktører og Filialbestyrere i Banker og Filialer over nævnte Størrelse under samme Betingelser kan være Medlem af erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelse eller Repræsentantskab. Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste Stykke finder tilsvarende Anvendelse i disse Tilfælde.“

Dette er i Virkeligheden ingen egentlig Realitetsændring, men det giver formentlig en klarere Affattelse af § 9; det eneste, der er af Realitet deri, er, at man foreslaar, at Anmeldelsen til Bankinspektøren, som formentlig ikke er nødvendig, stryges. Ændringsforslag Nr. 15 er ligeledes stillet til § 9, nemlig til dens sidste Stykke, og det lyder saaledes: „De tegningsberettigede Personer skal anmeldes til Aktieselskabsregisteret.“ Hermed er vi kommet til en Løsning, som vi haaber skal være god overfor et Spørgsmaal, som har været Genstand for overordentlig megen Drøftelse indenfor Udvalget, idet det forekom os ret vanskeligt at træffe Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde en saadan Anmeldelse skulde finde Sted, og i hvilke Tilfælde den kunde undlades. Til sidst har vi fundet denne Bestemmelse, der forekommer os ligefrem og naturlig, og som gaar ud paa, at Direktører, Prokurister og lignende i al Almindelighed tegningsberettigede Personer skal anmeldes, derimod ikke Personer, der ifølge Specialfuldmagt har faaet en begrænset Tegningsret for visse Arter af Forretninger, f. Eks. Kvitteringer for Indskud og lignende. Jeg haaber, det skal være en tilfredsstillende Bestemmelse, der er truffet med denne Forklaring. Ændringsforslag Nr. 16 stilles til § 11, der handler om Kassebeholdningen. Dette Ændringsforslag lyder saaledes:

„I Banker, som ikke er oprettet i Henhold til særlig Lov, skal der findes en efter